

Hồi thứ chín mươi sáu

Tiểu thái giám đả thương công chúa

Vì Tiểu Bảo đấm mấy quyền nữa, công chúa lại bật lên tiếng cười khi khi. Vì Tiểu Bảo lấy làm lạ tự hỏi:

- Ta đánh mạnh thế mà sao thị không khóc mà lại cười?

Gã liền rút đao truỷ thủ ở bàn chân ra, chỉ vào cổ nàng. Tay trái gã lật người nàng lên, quát hỏi:

- Mi cười gì vậy?

Gã thấy công chúa mở mắt ti hí, mặt hí hửng tựa hồ thật tình rất khoan khoái chứ không phải giả vờ. Lại nghe nàng cất giọng ôn nhu đáp:

- Người đừng đánh mạnh quá như vậy mà cũng đừng đánh khế.

Vì Tiểu Bảo ngơ ngác, chỉ sợ nàng tự nhiên thi hành nguy kế, chân phải gã vẫn đạp lên người nàng, lớn tiếng quát:

- Người giở trò gì lão gia cung không mắc lừa đâu.

Công chúa nẩy người, mũi khịt khịt mấy tiếng, tựa hồ định nhảy lên. Vì Tiểu Bảo lại quát:

- Không được cử động!

Tay gã đẩy mạnh vào cổ nàng một cái, nàng lại né xuống. Vì Tiểu Bảo thấy những vết thương đau nhói từng hồi, gã tức giận hai tay tát “bốp bốp” liên bốn phát. Công chúa lại bật lên những tiếng hích hích, tựa hồ khoan khoái vô cùng! Nàng nhẹ nhàng nói:

- Tên thái giám phải gió này! Đừng đánh vào mặt ta. Thái Hậu nhìn thấy thương tích thì e rằng nói dối không trôi.

Vì Tiểu Bảo thoá mạ:

- Quân đĩ ngựa thói tha này! Mi là hạng ti tiện, càng chịu đòn càng sung sướng phải không?

Nói rồi gã cầm cánh tay trái nàng vặn liên hai cái. Công chúa la lên mấy tiếng “ối ối”. Nàng nhăn mày mà trong khoé mắt vẫn có ý cười cợt chứ không ra chiều đau đớn. Vì Tiểu Bảo hỏi:

- Con mẹ nó! Mi sung sướng lắm phải không?

Công chúa không đáp, từ từ nhắm mắt lại. Đột nhiên nàng vung chân đá vào sau lưng VTB, đúng chỗ bị thương. Gã đau quá chồm lên, đè hai vai nàng xuống. Gã nghiêng răng bọo thật mạnh vào cánh tay, đầu vai, trước ngực và dưới bụng nàng. Công chúa nổi lên tròng cườì khanh khách và lớn tiếng la:

- Tèn thái giám chết đâm này!.. Tiểu thái giám!.. Hảo công công!..Hảo ca ca!.. Ngươi tha ta quách! Ta.. ta ăn không tiêu rồi.

Nàng la bằng một giọng ôn nhu nghe rất lọt tai. Vì Tiểu Bảo thấy băng khuâng trong dạ. Gã lảm bảm:

Tiếng thị kêu gọi chẳng khác gì Phương cô nương nói chuyện tình tứ với ta khi đi thuyền trên mặt biển. Lửa hận trong lòng gã giảm đi rất nhiều. Nhưng gã vẫn không hiểu chủ ý của công chúa ra sao. Ngẫm nghĩ một lát rồi gã hành động theo cách của công chúa vừa rồi. Gã cởi dây lưng nàng ra, cột chân tay nàng lại. Công chúa cườì hỏi:

- Gã tiểu quỷ chết chém này! Ngươi làm gì vậy?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Để ngươi muốn hại người cũng không được.

Gã đứng dậy thở hồng hộc, khắp mình đau đớn lại muốn ngất đi. Công chúa cườì hỏi:

- Tiểu Quế Tử! Bữa nay đùa giỡn hả hê rồi. Ngươi còn đánh ta nữa hay thôi?

Vì Tiểu Bảo đòi giọng ôn hoà đáp:

- Ngươi không đánh ta thì khi nào ta dám đánh ngươi?

Công chúa nói:

- Bây giờ ta không cử động được, ngươi đánh ta nữa ta cũng đành chịu.

Vì Tiểu Bảo nhổ một bãi nước miếng rồi nói:

- Ngươi không phải là công chúa mà chỉ là một con tiện nhân.

Gã lại đá vào đít nàng một cước. Công chúa bật lên tiếng “ái chà” rồi hỏi:

- Chúng ta lại đùa nữa chăng?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Ngươi đùa làm cho tính mạng lão gia chết mất phần nửa rồi mà còn muốn đùa nữa ư? Bây giờ ta giả làm Gia Cát Lượng, phóng hoả đốt quân đảng giáp, tức là đốt đầu tóc và quần áo ngươi.

Công chúa vội nói:

- Không thể đốt tóc được..

Nàng cười hì hì nói tiếp:

- Người đốt xiêm áo ta thì được, hay đốt cho da thịt toàn thân phồng lên ta cũng không sợ.

Vì Tiểu Bảo nói:

- Giỏi! Người không sợ chết thì lão gia cũng chẳng chơi trò điên khùng với người nữa. Lão gia phải trị thương cho mình đã. Vết thương toàn xát muối, bộ người đùa tử tế lắm sao?

Bây giờ gã tin là công chúa không có ý giết mình nữa mới cởi trói tay cho nàng. Công chúa hỏi:

- Người không đùa giỡn nữa thật ư? Vậy mai người lại tới đây được không?

Giọng nói của nàng đầy vẻ tha thiết. Vì Tiểu Bảo hỏi lại:

- Thái Hậu và Hoàng Thượng biết chuyện này thì liệu ta còn sống được chăng để đến đây đùa giỡn với người?

Công chúa từ từ đứng dậy đáp:

- Ta không nói ra thì Thái Hậu và Hoàng Thượng biết thế nào được? Vì thế ta bảo người đừng đánh vào mặt còn mình mấy bao nhiêu thương tích cũng không sao.

Vì Tiểu Bảo lắc đầu nói:

- Ngày mai không đến được. Bữa nay ta bị người đánh tệ hại quá phải dưỡng thương một vài tháng chưa chắc đã hết.

Công chúa nói:

- Chiều mai ta chờ người ở đây. Người mà không đến là ta bắt Thái Hậu là người đã đánh ta.

Nàng vén tay áo lên, cánh tay trắng nõn chỗ xanh xám chỗ tím đen. Vì Tiểu Bảo không khỏi kinh ngạc nghĩ thầm:

- Vừa rồi sao ta lại hạ thủ nặng quá đến thế?

Công chúa hăm dọa:

- Hừ! Ngày mai mà người không tới thì cái mạng của người có toàn vẹn hay không, cái đó chưa biết.

Đã đến tình trạng này, Vi Tiểu Bảo không chịu cũng không được. Gã đành gật đầu đáp:

- Ngày mai nô tài sẽ đến giỡn chơi với cô nương là xong. Có điều công nương đừng đánh nô tài nữa.

Công chúa cả mừng nói:

- Người ưng là hay rồi. Ta có đánh người thì người cứ đánh lại ta. Chúng ta là những hảo hán trên giang hồ phải biết điều ân oán phân minh.

Vi Tiểu Bảo cười nói:

- Công nương chỉ đánh nô tài một chập nữa thì hảo hán nay sẽ biến thành ác quỷ.

Công chúa cười khanh khách nói:

- Người cứ yên tâm, ta không đánh chết người đâu. Nhiều lắm thì cũng để người sống dở chết dở.

Nàng thấy vẻ mặt gã ra chiều khác lạ liền mỉm cười, cất giọng ôn nhu nói:

- Tiểu Quế Tử! Trong cung bao nhiêu thái giám cùng thị vệ nhưng ta chỉ thích một mình người, vì người.. có tư cách hơn bọn chúng. Dù ta có đánh chết họ cũng chẳng ai dám mắng ta một câu” quân chó đẻ, con đười thối tha đề tiện..”

Nàng học lại những câu thoá mạ thô tục của Vi Tiểu Bảo rồi nàng cười nói:

- Trước nay ta chưa từng nghe những lời chửi bới như vậy.

Vi Tiểu Bảo vừa bực mình, vừa buồn cười hỏi:

- Công nương lại thích nghe những lời thoá mạ ư?

Công chúa cười đáp:

- Ta nghe người thoá mạ hay lắm. Còn phải nghe Thái Hậu nghiêm nghị giáo huấn bắt ta phải giữ khuôn phép thì ta chán tai lắm.

Vi Tiểu Bảo nói:

- Nếu vậy hay hơn hết là công nương phải đến Lệ Xuân viện.

Gã mắng thầm:

- Người đến làm điểm ở Lệ Xuân viện thì tha hồ mà nghe những câu thoá mạ chửi rủa. ở đó người sẽ được mục tiêu chửi đánh, bọn làng chơi phát câu cũng đánh, cũng chửi.

Công chúa nghe gã nói vậy thì phấn khởi tinh thần hỏi:

Lệ Xuân viện ở địa phương nào? Có phong cảnh gì đẹp không?

Vì Tiểu Bảo cười thầm đáp:

- Cái hay cái đẹp rất nhiều. Có điều Lệ Xuân viện ở tận Giang Nam, công nương không thể đi được. Nếu công nương đến Lệ Xuân viện chừng ba tháng quen mùi khoan khoái rồi, chắc không muốn làm công chúa nữa.

Công chúa thở dài, vẻ mặt băng khuâng nói:

- Ta chờ lớn tuổi hơn nhất định sẽ tới đó.

Vì Tiểu Bảo nghiêm sắc mặt:

- Hay lắm! Hay lắm! Nô tài nhất định dẫn công nương đi. Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy.

Câu “ tứ mã nan truy” gã nhớ không đúng, nhưng bây giờ cũng không nói” Cái gì mã nan truy” mà lại nói chệch đi là “ tứ mã nan truy”. Công chúa cầm lấy tay gã nói:

- Ta tỷ đấu với bọn thị vệ, thái giám, tên nào cũng cố ý nhường nhịn nên ta chẳng thấy thú vị chút nào. Chỉ có Hoàng Đế ca ca tỷ võ với ta là được vài phần thành thực, nhưng cũng không chịu đánh nặng đòn làm cho ta đau đớn. Hảo Quế Tử! Chỉ có một mình ngươi là đánh ta thực sự. Ngươi cứ yên tâm, ta quyết không giết ngươi đâu.

Đột nhiên nàng kê môi vào hôn gã một cái rồi đỏ mặt xoay mình vọt ra khỏi phòng. Vì Tiểu Bảo cảm thấy trời xoay đất chuyển phải ngồi phệt xuống đất. Gã nghĩ bụng:

- Không chừng nàng công chúa này mắc bệnh điên khùng. Ta càng đánh đấm, càng thoá mạ, thị càng lấy làm khoan khoái. Phải chăng thị.. thị ưa thích tên tiểu thái giám Vì Tiểu Bảo này?

Gã nghĩ tới gương mặt xinh đẹp của công chúa trong lòng không khỏi mơ màng. Gã từ từ đứng dậy lảo đảo lần về phòng. Gã vừa đau đớn vừa mệt nhọc, nằm lăn xuống giường là ngủ ngay. Vì Tiểu Bảo ngủ một giấc dài đến năm giờ. Lúc tỉnh dậy trời đã tối đen. Gã cảm thấy toàn thân đau đớn như dần, không nhìn được, bật lên tiếng la. Vì Tiểu Bảo định đứng dậy đi rửa sạch những bột muối xát vào vết thương. Ngờ đâu lúc cởi áo ra máu tươi ở vết thương đóng lại dính chặt như keo sơn, lột mãi không ra được. Gã bị những cơn đau hành hạ kịch liệt, miệng lại chửi loạn lên một hồi bằng những danh từ thô tục” Phường dĩ điểm” “ quân chó đẻ thối tha” “quân dê tiện”.

Hôm sau Vì Tiểu Bảo đến ngự phòng ra mắt vua Khang Hy. Nhà vua thấy mặt mũi gã sưng vù và tím bầm, đầu tóc cùng lông mày bị đốt cháy rất thảm

hại thì không khỏi giạt mình kinh hãi. Vua Khang Hy là người rất thông minh đoán ngay đây là kiệt tác của ngự muội bảo bối. Ngài liền hỏi:

- Công chúa đánh người phải không?

Vì Tiểu Bảo nhăn nhó cười đáp:

- Thưa sư phụ! Đồ nhi làm cho sư phụ mất mặt rồi. Đồ nhi phải khổ công rèn luyện ba năm mới trả được mối thù này.

Vua Khang Hy chỉ lo Vì Tiểu Bảo lửa hận ngất trời, năn nỉ mình rửa thù cho. Nhưng dù ngự muội trái lệnh có đánh nô tài của nhà vua thì cũng là chuyện bình thường. Nếu bỏ đi không lý gì đến thì lại e rằng gã lên Ngũ Đài Sơn không hết lòng phục thị Phụ Hoàng. Nhà vua đang lấy làm khó nghĩ, nghe gã nói vậy hiển nhiên vụ này đối với gã không ôm mối oán hờn mà chỉ cho là một phen đùa cợt. Nhà vua cả mừng nói:

- Tiểu Quế Tử! Người quả là một đứa bé ngoan ngoãn. Trẫm phải ban thưởng cho người mới được.

Ngài ngẫm nghĩ rồi hỏi:

- Bây giờ người muốn Trẫm thưởng điều chi?

Vì Tiểu Bảo ngẫm nghĩ rồi đáp:

- Thưa sư phụ! Sư phụ không trách phạt về tội học nghệ không tinh, đệ tử đã cảm kích muôn vàn, không dám mong sư phụ ban thưởng gì hơn nữa.

Vì Tiểu Bảo ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Xin sư phụ truyền thụ cho đệ tử mấy cao chiêu để sau này có gặp nguy hiểm khỏi bị người ta khinh mạn là đủ

Vua Khang Hy cười ha hả đáp:

- Hay lắm! Hay lắm!

Nhà vua liền đem những môn võ của Thái Hậu đã truyền thụ ra dạy gã mấy chiêu số tinh diệu. Kể ra mấy chiêu này thuộc về cầm nã thủ pháp đã đi vào hạng khá nhưng so với sáu chiêu của Hồng giáo chủ hẳn còn kém xa.

Trước kia Vì Tiểu Bảo tỷ võ với nhà vua đã thấy ngài sử dụng, bây giờ chỉ cần phân tích thêm nên chẳng mấy chốc gã học được ngay. Vì Tiểu Bảo tự nhủ:

- Trước ta đã cùng Hoàng Thượng vật nhau, coi nhau y như bạn bè. Nhưng y là hoàng đế mà ta lại là nô tài thì chẳng thể là bạn hữu lâu dài với nhau được. Chuyến này ta về đến Bắc Kinh thấy y chưa lớn hơn trước mấy nhưng oai phong đã khác hơn nhiều. Ba tiếng “Tiểu Huyền Tử” không thể

thốt ra miệng được nữa. Chi bằng ta đổi cách xưng hô là một diệu pháp để bợ đỡ.

Gã liền quỳ xuống dập đầu lạy bình bình mấy cái rồi nói:

- Thưa sư phụ! Đệ tử Vi Tiểu Bảo là tên khai sơn đệ tử của lão nhân gia.

Vua Khang Hy sừng sốt một chút rồi hiểu ngay dụng ý của gã. Ngài cho là làm như vậy cũng ngoạn mục, đồng thời ngài không muốn gã kêu ngài bằng Tiểu Huyền Tử nữa. Vua Khang Hy vui vẻ cười đáp:

- Bậc quân thượng không nói đùa cợt. Trẫm đã tuyên bố là sư phụ người thì phải thu người làm đồ đệ.

Nhà vua vỗ tay hai cái gọi:

- Các người hãy vào đây!

Lập tức hai tên thái giám cùng hai tên thị vệ lật đật chạy vào.

Nhà vua truyền:

- Các người hãy xoay mình lại.

Bốn người đáp:

- Xin tuân mệnh.

Theo quy củ trong Hoàng cung, kẻ thần tử không được quay lưng vào Hoàng Thượng vì đó là một điều đại bất kính. Bốn tên không hiểu nhà vua có dụng ý gì, chỉ hơi nghiêng mình một chút chứ không dám xoay hẳn người lại. Vua Khang Hy cầm con dao cạo trên bàn đi tới sau bốn gã để chúng lật xoay mình đôi chút. Vua Khang Hy ngấm đầu tóc bốn gã thì thấy bím tóc của một tên thái giám tóc đen láy. Tay trái ngài liền nắm lấy, tay phải cầm dao xẻo đánh xoẹt một cái. Bím tóc của gã đứt liền. Tên thái giám này chẳng còn hồn vía nào nữa vội quỳ mọp ngay xuống đất, dập đầu bình bình vài cái:

- Kẻ nô tài thật đáng tội chết! Tội thật đáng chết!

Nhà vua cười đáp:

- Người bất tất phải sợ hãi. Trẫm thưởng cho ba chục lạng bạc. Các người ra đi!

Bốn tên chẳng hiểu chi hết, chỉ biết vâng lệnh Thiên Nhan đi giật lùi trở ra.

Vua Khang Hy cầm bím tóc đưa cho Vi Tiểu Bảo cười nói:

- Chẳng bao lâu nữa người sẽ làm hoà thượng. Vụ công chúa đốt tóc người quả là ý trời. Đức Thượng Đế mượn tay công chúa báo cho người hay sẽ xuống tóc làm sư. Bây giờ người dùng tạm món tóc giả này quấn lên đầu. Nếu không thế thì ở trong cung khó coi lắm.

Vi Tiểu Bảo quỳ xuống đáp:

- Dạ! Tấm lòng sư phụ thương xót đồ đệ càng khiến cho đệ tử cực kỳ quyến luyến.

Vua Khang Hy cười nói:

- Việc người bái ta làm sư phụ không được nói cho người ngoài hay. Trẫm thấy người lệ miệng quá nên dặn người phải coi chừng. Có thể Trẫm mới chuẩn nhận. Nếu người tiết lộ ra ngoài thì bản chương môn lập tức phế bỏ võ công rồi đuổi người ra khỏi môn trường.

Vi Tiểu Bảo vội nói:

- Phải lắm! Phải lắm! Đệ tử không dám đâu!

Việc nhà vua cùng Vi Tiểu Bảo tỳ đồ vật, ngoài Thái Hậu cùng Hải Đại Phú, trong cung chẳng một ai hay.

Nhà Vua nhận thấy mình thu nhận gã làm đồ đệ cũng chẳng sao, miễn là đừng tiết lộ ra ngoài cho khỏi tổn thương đến thể diện của một vị Hoàng Đế. Nhà Vua vốn tính cẩn thận nên mới căn dặn gã như vậy. Vua Khang Hy ngồi xuống bưng bảo dạ:

- Ta đã học được đến quá nửa võ công của Thái Hậu mà so với bản lĩnh của gã này cũng chẳng cao thâm hơn mấy. Lấy đâu được chiêu thức lợi hại truyền thụ cho gã? Các nhà sư chùa Thiếu Lâm, võ công rất cao thâm, nhân Phụ Hoàng gặp nạn đã ra tay giải cứu.. Nghĩ tới đây, Nhà Vua liền nảy ra một quyết định. Ngài phán:

- Người hãy về dưỡng thương đi! Ngày mai hãy vào bái kiến ta.

Vi Tiểu Bảo về phòng sai tên thái giám dưới quyền đi mời ngự y tới buộc thuốc trị thương. Mấy vết thương này tuy đau đớn nhưng đều là vết thương ngoài da, chưa đụng tới gân cốt. Quan thái y bảo gã chỉ cần dưỡng thương mười ngày hay nửa tháng là khỏi hẳn. Vi Tiểu Bảo ngủ một giấc, ăn cơm xong liền đến phò ước với công chúa. Trong lòng gã cực kỳ hồi hộp, tuy gã sợ công chúa lại đánh mình nữa nhưng cũng thích gặp nàng. Gã vừa đẩy cửa mở ra, công chúa ồ lên một tiếng rồi nhảy lại. Lần này Vi Tiểu Bảo đã chuẩn bị từ trước đưa tay trái lên gạt, đưa chân phải gạt một cái. Tay phải gã chụp lấy cổ công chúa dúm đầu nàng xuống. Công chúa vừa cười vừa mắng:

- Tiểu thái giám! Sao bữa nay ngươi lợi hại thế?

Vi Tiểu Bảo chụp lấy cánh tay trái nàng vặn đi, khẽ nói vào tai nàng:

- Nàng không kêu ta bằng hảo Quế Tử hay hảo ca ca thì ta vặn gãy cánh tay nàng.

Công chúa lại thoá mạ:

- à! Tên nô tài chết chém này thật là lớn mật!

Vì Tiểu Bảo gia tăng kinh lực vận mạnh tay công chúa, vừa vận vừa quát:

- Người mà không xưng hô như vậy thì ta sẽ bẻ gãy cánh tay này.

Công chúa cười đáp:

- Ta nhất định không hô.

Vì Tiểu Bảo nghĩ bụng:

- ả này thật đáng để! Càng đánh ả lại càng sướng.

Gã buông tay trái ra phát vào đít nàng một chưởng thật mạnh. Người công chúa xiêu đi, nàng lại cười khanh khách. Vì Tiểu Bảo tức mình thoá mạ:

- Con mẹ nó! Té ra người thích ăn đòn.

Gã lại đâm một quyền xuống lưng nàng. Gã đã chuẩn bị cẩn thận. Công chúa không đánh lại được mà chỉ hứng đòn. Toàn thân nàng bị gã vừa níu kéo vừa đánh đập đến ngoài hai chục phát. Công chúa đau quá co rúm người lại ở dưới đất không sao đứng lên được. Bấy giờ gã mới chịu dừng tay. Công chúa thở hổn hển nói:

- Hay lắm! Bấy giờ đến lượt ta đánh người.

Vì Tiểu Bảo lắc đầu đáp:

- Không! Không! Ta không để cho người đánh.

Gã tự nhủ:

- Cô ả này thủ đoạn tàn nhẫn, nếu để bị ả đánh có thể nguy đến tính mạng.

Công chúa dùng lời mềm mỏng cầu khẩn nhưng Vì Tiểu Bảo nhất định không chịu. Nàng nổi nóng nhảy xổ lại vừa đánh vừa cắn. Vì Tiểu Bảo lại vùng chưởng đánh mấy bạt tai đẩy nàng té xuống rồi túm tóc nàng đánh một chập nữa. Công chúa nằm phục một bên ôm lấy hai chân đối phương, kê má vào bên cẳng gã cọ sát rất nhẹ nhàng. Nàng cất giọng ôn nhu năn nỉ:

- Hảo Quế Tử! Hảo ca ca! Người cho ta đánh một lúc, ta không đánh đau đâu.

Vì Tiểu Bảo nghe nàng gọi một cách thân thiết, trong lòng không khỏi mơ màng đã toan ưng thuận. Công chúa lại ngọt ngào hơn:

- Hảo ca ca! Tiểu muội không thích gì hết, chỉ muốn nhìn thấy người ca ca chảy máu ra.

Vì Tiểu Bảo giật bắn người lên rồi tức giận nói:

- Không được!

Gã vung chân đá vào đầu công chúa ,quát bảo nàng:

- Buông ta ra! Ta phải đi đây. Còn quần dất với người tất có ngày mất mạng.

Công chúa thở dài hỏi:

- Ca ca không chơi với tiểu muội nữa ư?

Vì Tiểu Bảo đáp:

- Chơi với người nguy hiểm, nguy hiểm lắm! Không biết mất mạng lúc nào.

- Ta không..

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

-

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>